

# РЕШЕНИЕ

№ 1935

гр. София, 25.03.2014 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 24.01.2014 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова**

**ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова**

**Боряна Бороджиева**

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора С. Димитров, като разглежда дело номер **9324** по описа за **2013** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63, ал.1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от заместник председателя на Комисията по финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Осигурителен надзор” срещу решение от 27.07.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 124 по описа за 2013 г., Софийски районен съд (СРС), НО, 122-ри състав. С решението съдът е отменил Наказателно постановление (НП) № Р-10-741 от 03.12.2012 г., издадено от заместник председателя на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор”, с което на Пенсионноосигурителна компания (П.) [фирма], за извършено нарушение по чл. 123в, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) е наложена имуществена санкция в размер на 10 000,00 лв. на основание чл. 351, ал. 2 вр. с ал. 1 от КСО.

Касаторът сочи, че решението е неправилно, незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди, че при правилно установена фактическа обстановка СРС е достигнал до неправилни правни изводи за липсата на доказателства на извършеното от страна на наказаното дружество административно нарушение. Счита, че доказателствата по делото сочат по несъмнен начин, че преди сключването на договора с ИП [фирма], а и след това не е било налице валидно взето решение от органа на управление на П. [фирма], с което да е

одобрен избора на този инвестиционен посредник. Счита също, че е направен опит да бъде прикрита липсата на протокола за одобрение, като за целите на извършваната проверка е съставен нов, със същата дата и номер, при същия дневен ред но с включена нова точка – избор на ИП [фирма], а стария протокол не бил обявен за невалиден. Твърди, че районният съд неправилно е приел, че твърдяното нарушение се основава единствено на съждения и предположения, което не кореспондира както с доказателствата по делото, така и с действителното фактическо и правно положение. Искане се отменя на решението и потвърждаване на наказателното постановление. В съдебно заседание пред АССГ касаторът се представлява от юрисконсулт Н., който поддържа жалбата.

Ответникът – П. [фирма], чрез юрисконсулт В. в съдебно заседание оспорва жалбата. Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата и счита, че решението на районния съд е правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, IV-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление.

Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Фактическата обстановка е установена правилно от СРС и се възприема от настоящия състав, а тя се свежда до следното:

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява, че на 02.07.2012 г. между П. [фирма], действаща от името и за сметка на Универсален пенсионен фонд "Съгласие, Професионален фонд "Съгласие" и Доброволен фонд "Съгласие" и инвестиционен посредник [фирма] е сключен договор № 30-1 за извършване на сделки с финансови инструменти за сметка на клиент. Установява се също, че от заседание на съвета на директорите на П. [фирма], проведено се на 01.06.2012 г. са изготвени два протокола, като в единия била вписана т. 3, в която се одобрявало предложението на директора на Дирекция "Инвестиции" за сключване на договори за инвестиционно посредничество между П. [фирма] и ИП [фирма], а в другия липсвало отбелязване на процесната точка от дневния ред. След като били представени и двата протокола на С. Б. - заемащ длъжността мл. експерт, в отдел "Оперативен контрол и принудителни административни мерки", дирекция "Осигурителен надзор" в управление "Осигурителен надзор" към КФН същият приел, че П. [фирма] не е одобрил избора на ИП [фирма] и че са налице последващи действия от страна на П. [фирма], целящи да прикрият тази липса със задна дата, поради което на 19.11.2012 г. срещу П. [фирма] съставил АУАН № Р-06-954 за

извършено нарушение на чл. 123в, ал. 3 от КСО. Въз основа на АУАН зам.председателят на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор“ издал атакуваното наказателно постановление Р-10-741/03.12.2012 г., с което на П. [фирма] за нарушение на чл.123в, ал. 3 от КСО, на основание чл. 351, ал. 2 вр. с ал. 1 от КСО е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 лв.

Касационната инстанция споделя крайният извод на въззивния съд, че от обективна страна не е налице осъществен състав на административно нарушение по чл.123в, ал.3 от КСО предвид наличието на представеният по преписката протокол № 392/01.06.2012г., т.3. В същият е посочено, че С. на директорите на П. [фирма] одобрява сключването на договор с ИП [фирма], като липсват данни този протокол да не отразява действителната воля на членовете на колективния орган на ПОД.

Посочената като нарушена норма на чл. 123в, ал. 3 от КСО изисква изборът на инвестиционен посредник да се одобрява от органите на управление на пенсионноосигурителното дружество. Нормата не разписва изрично каква да е последователността на одобрението и сключването на договора. Няма нарочно изискване изборът на посредник да е преди самото сключване на договора. В този смисъл наличието и на последващо сключването на договора с инвестиционния посредник одобрение от управителния орган на ПОД представлява одобрен избор на инвестиционен посредник по смисъла на нарушената разпоредба чл.123в, ал.3 от КСО. По делото не се оспорва валидността на направеното одобрение на избора - че е от управителния орган на дружеството и че се отнася до договора с ИП [фирма], а само се оспорва датата на съставянето му и съответно неговата хронология спрямо сключването на договора. За целите на административното наказване нормата на чл. 123в, ал. 3 от КСО не може да се тълкува разширително, като се вменява на ПОД административнонаказателна отговорност за неспазване на неразписано изрично изискване, дори и такова тълкуване на нормата да е правилното и логично в областта на договорите на ПОД с инвестиционни посредници. Това следва от общия принцип, че административнонаказателната отговорност не може да бъде обоснована чрез разширителното тълкуване или чрез тълкуване по аналогия (чл. 46, ал. 3 от Закона за нормативните актове). Към датата на съставяне на АУАН за твърдяното нарушение е налице протоколирано решение на Съвета на директорите на П. [фирма] за одобрение на инвестиционен посредник и органът е следвало да го вземе предвид. Дали същият протокол е антидатиран или не е неотнормимо в контекста на горното тълкуване на разпоредбата, поради което този съд не го обсъжда.

По горните съображения настоящият състав намира, че решението на СРС е правилно като не са налице наведените в жалбата касационни основания. Жалбата е неоснователна, а решението следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.07.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 124 по описа за 2013 г. на Софийски районен съд, НО, 122-ри състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

